

PNL-PRES-5099-17

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ DE BARCELONA EN FUNCIONS DE GUARDIA

L'advocat de la Generalitat de Catalunya sotscrit, en representació i defensa d'aquesta, en ús de les facultats que em confereixen l'art. 551.3 de la Llei orgànica del Poder Judicial; la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i el Decret 57/2002, de 19 de febrer, que aprova el Reglament que desplega la Llei esmentada,

MANIFESTO:

Que, en compliment de l'Ordre de l'Honorable Sr. Jordi Turull i Negre, conseller de la Presidència, de 27 de juliol de 2017, una còpia de la qual s'adjunta com a **document 1**, formulo **DENÚNCIA**, d'acord amb el que disposen els articles 101 i 262 LECr.

Aquesta denúncia es dirigeix contra els Guàrdies Civils amb TIP

De la mateixa manera, la denúncia també es dirigeix contra qualssevol altra persona que per la seva relació directa amb els fets que es denuncien hagués col·laborat de forma activa i conscient a la comissió del delictes i fos responsable penal d'aquest en els termes expressats en els art. 27, 28 i 29 del Codi penal.

La present denúncia es fonamenta en els fets següents fets:

PRIMER- El secretari general de la Presidència, senyor Joaquim Nin i Borredà, va ser citat, davant la Comandància de la Guardia Civil (Travessera de Gràcia, 291, de Barcelona), en la condició de testimoni, el dia 26 de juliol de 2017 a les 9.00 hores, i, segons es desprèn de la cèdula de citació, que s'aporta com a **document 2**,

“respecto a la investigación ordenada por el Juzgado de Instrucción núm. 13 de Barcelona, dentro del procedimiento Diligencias Previas n. 118/2017, declaradas SECRETAS”.

En els mateixos termes, va ser citat a declarar, per al dia 26 de juliol de 2017, el Sr. Jordi Graells Costa, director general d'Atenció Ciutadana, segons es desprèn de la cèdula de citació, que s'aporta com a **document 3**. També consta en aquesta cèdula que la citació estava “ordenada” pel Jutjat d'Instrucció núm. 13 de Barcelona, en el marc de les Diligències Prèvies 118/2017.

Així mateix, el Sr. Jaume Clotet Planas, director General de Comunicació del Govern, va ser citat, pel dia 27 de juliol de 2017, també en qualitat de testimoni *“respecto a la investigación ordenada por el Juzgado de Instrucción núm. 13 de Barcelona, dentro del procedimiento Diligencias Previas n. 118/2017, declaradas SECRETAS” (document 4).*

SEGON- Que el Sr. Joaquim Nin Borredà manifesta que va començar a declarar, ell tot sol davant dels agents, sobre les 9'15 hores. ~~Que després d'unès dues hores~~ aproximades d'interrogatori, els agents de la Unitat de la Policia Judicial es van absentar per uns minuts de la sala on es feia la declaració, i, en tornar a entrar, li van notificar que se li canviava la situació de “Testigo” a “Investigado”. En aquell moment, es fa entrar a la sala on s'efectuava la declaració l'advocada de la Generalitat, Sra. Mercè Curull, per tal d'assistir al secretari general, i es va procedir a la preceptiva lectura de drets, de la que es desprenia que passava a ostentar la condició d'investigat i se l'informava dels fets que *“se le imputan, de los indicios de su participación en estos hechos y de los derechos que les asisten en calidad de INVESTIGADO, por los presuntos delitos de REVELACIÓN DE SECRETOS, MALVERSACIÓN CAUDALES PÚBLICOS, DESOBEDIENCIA, PREVARICACIÓN Y SEDICIÓN, hechos de los que conoce el Juzgado de Instrucción núm. 13 de*

Barcelona en Diligencias Previas 118/2017 declaradas secretas" (s'aporta aquesta diligència com a **document 5**).

Els fets que se li imputen, segons la diligència de la Guàrdia Civil, són "*su participación en la autorización para la adquisición de los dominios y la creación de la web Pacte pel Referèndum por parte de la Generalitat, y la posterior transferencia de la web dependiente del departament de presidencia a OMNIUM*".

Així mateix, a la seva advocada, Sra. Mercè Curull, i després d'un intercanvi de consideracions sobre el canvi de condició del testimoni, els agents actuants li van dir que la citarien a declarar també "*si sabia tant*".

TERCER.- Per la seva banda, el Sr. Jordi Graells també manifesta que, en el transcurs de la declaració com a testimoni, el clima en què es va desenvolupar aquesta va anar pujant de to, i denotava agressivitat verbal, se l'acusava, insistentment, de mentir i dels greus "perjudicis que li podia comportar". En un moment de l'interrogatori, el Sr. Graells va dir que estava declarant en qualitat de testimoni i que allò no era un procés de càrregues com si hagués comès un delictes. Tot i que semblava que el to podia canviar, els interrogadors de seguida reprenien la mateixa actitud contundent. Afegeix, el Sr. Graells que, al llarg de l'interrogatori, els tres guàrdies civils van sortir unes 3 o 4 vegades. Un cop a dins, com si algú els hagués esperonat a fer-ho, accentuaven la pressió sobre la seva persona i sempre sobre el mateix tema objecte de les preguntes, i insistien, amb molta pressió, arribant a dir que mentia. Un cop signada la declaració, el canvi de registre i l'augment de la pressió encara es va fer més evident, amb inclusió d'alguna expressió vulgar i de mal gust.

QUART.- Així mateix, el Sr. Jaume Clotet manifesta que, el 27 de juliol de 2017, va comparèixer a la citació en les dependències de la Guàrdia Civil ja esmentades, per declarar com a testimoni. Que al carrer ja hi havia alguns mitjans de comunicació,

malgrat que des del Govern no s'havia comunicat a ningú, atès que es sabia que les diligències prèvies que motivaven la citació són secretes. Que va començar a declarar, ell tot sol davant dos agents de la Guàrdia Civil, a les 9.00 hores.

En primer lloc, després de fer-li preguntes sobre el càrrec i funcions que desenvolupava i la seva dependència jeràrquica, se'l va començar a interrogar fent sempre preguntes relatives a la pàgina web del Pacte Nacional del Referèndum. En un moment donat, l'agent va comunicar-li que, des d'aquell precís moment, deixava de ser testimoni i passava a tenir la condició d'investigat per la Guàrdia Civil. En aquell moment es fa entrar a la sala on s'efectuava la declaració l'Advocada en cap de Presidència, per tal d'assistir al Sr. Clotet, i un cop signada la declaració com a testimoni, se li va fer la lectura de drets en què la Guardia Civil l'informava dels fets que "*se le imputan, de los indicios de su participación en estos hechos y de los derechos que les asisten en calidad de INVESTIGADO, por los presuntos delitos de REVELACIÓN DE SECRETOS, MALVERSACIÓN CAUDALES PÚBLICÓS, DESOBEDIENCIA, PREVARICACIÓN Y SEDICIÓN, hechos de los que conoce el Juzgado de Instrucción núm. 13 de Barcelona en Diligencias Previas 118/2017 declaradas secretas*" (**document núm. 6**).

Els fets que se li imputen per la Guardia Civil, son "*su participación en la autorización para la adquisición de los dominios y la creación de la web Pacte pel Referèndum por parte de la Generalitat, su posterior transferencia y pago de la misma con fondos públicos*".

CINQUÈ.- Resulta, per tant, que la Guardia Civil ha justificat dur a terme les citacions de testimonis, les investigacions i les imputacions, emparant-se en les Diligències prèvies 118/2017-D, que estan declarades secretes i que coneix el Jutjat d'Instrucció núm. 13 de Barcelona.

Que en aquestes Diligències Prèvies, en data de 19 de juliol de 2017, es va dictar una interlocutòria que desestima la petició de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP), que va sol·licitar personar-se en la causa com a investigada, al·legant que estava totalment compromesa en la organització del “referèndum d'autodeterminació”. La interlocutòria esmentada afirma “que esta causa no tiene por objeto la organización política ni la convocatoria de un referéndum ni es una causa general contra los que, directa o indirectamente, tuvieran interés en él”.

Així mateix, cal tenir en compte que, malgrat que totes les citacions i els altres documents presentats pels agents de la Guardia Civil, durant la seva actuació, sempre fan referència expressa a que s'actuava en la investigació “ordenada” pel Jutjat d'Instrucció núm. 13 de Barcelona, en les Diligències Prèvies 118/2017, segons resulta d'una nota de premsa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de 27 de juliol de 2017: “*Les diligències que s'estan fent aquests dies a la caserna de la Guàrdia Civil són diligències de policia judicial i no han sigut sol·licitades pel magistrat d'instrucció 13 de Barcelona*”

Tot i que en les citacions i les investigacions de la policia judicial s'afirmava que aquestes s'emparaven en les investigacions ordenades pel Jutjat d'instrucció 13, en les Diligències Prèvies 118/17, si es posa en relació l'objecte de les declaracions com a testimonis, les investigacions i les imputacions de fets amb el contingut de la interlocutòria esmentada i el que es declara amb la nota de premsa del TSJC, no sembla que hi hagi cap relació, directa ni indirecta ni similitud d'objecte entre les diligències d'investigació policials i les Diligències Prèvies 118/17 que dirigeix el Jutjat d'Instrucció núm 13 de Barcelona.

SISÈ.- Que, sens perjudici d'una millor qualificació posterior a la llum de les actuacions que s'iniciïn arran de la present denúncia, els fets exposats podrien ser constitutius, entre d'altres, dels següents delictes:

1- Un delictes d'obstrucció a la justícia de l'article 464.1 del Codi penal, segons el qual, "el qui amb violència o intimidació intenti influir directament o indirectament en qui sigui denunciante, part o imputat, advocat, procurador, perit, intèrpret o testimoni en un procediment perquè modifiqui la seva actuació processal, ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa de sis a vint-i-quatre mesos".

En aquest sentit, es tracta d'un delictes que, naturalment, es pot cometre en dependències policials (Sentència del Tribunal Suprem de 13 de gener de 2003), i és que, com afirma l'article 297 de la Llei d'enjudiciament criminal, "*En tot cas, els funcionaris de la policia judicial estan obligats a observar estrictament les formalitats legals en totes les diligències que practiquin, i s'han d'abstenir sota la seva responsabilitat d'usar mitjans d'investigació que la llei no autoritzi*".

En relació amb la intimidació exigida pel tipus, es pot recordar la Sentència del Tribunal Suprem de 6 de juny de 2003, la qual, amb cita d'abundant jurisprudència anterior, i recaiguda en un cas en el qual la intimidació estava constituïda per l'advertiment a la víctima de que si no modificava la seva actuació processal "*iba a tener problemas*", l'Alt Tribunal afirma que "*debe entenderse tal elemento coactivo en sentido amplio y omnicompreensivo, habiéndose apreciado por la Sala cuando las expresiones expuestas en tono moderado, son suficientemente significativas para atemorizar al denunciante*". En conseqüència, el delictes es comet, no només amb frases d'irrefutable contingut atemptatori contra béns personals de la víctima, sinó també amb aquelles altres més o menys velades que inequívocament tenen la mateixa finalitat. En aquesta línia, es pot esmentar també la Sentència del Tribunal Suprem de 29 de febrer del 2000, o la de 24 de novembre de 1999, aquesta última en relació amb l'expressió que "*tuviera cuidado con lo que dijera el siguiente día y que tenía una puerta abierta*" en relació amb el fet que la víctima tenia un establiment obert al públic.

Així mateix, cal recordar que és aquest un delictes de tendència o simple activitat, la consumació del qual no requereix la claudicació del coaccionat (Sentència del Tribunal Suprem de 19 de desembre de 2007).

Naturalment, aquest delictes s'hauria d'apreciar amb l'agreujant de l'article 22, regla setena, de prevaldre's el culpable del seu caràcter públic.

Finalment, i com ha entès reiterada jurisprudència (per totes, Sentència del Tribunal Suprem de 6 de juny de 2003), l'article 464.1 integra llei especial, per la qual cosa és d'aplicació preferent respecte als delictes d'amenaques condicionals (articles 169 i ss del Codi penal) i coaccions (article 172), el quals, naturalment, resultarien d'aplicació en l'improbable cas que es consideressin els fets exposats no subsumibles en l'article 464.1.

En aquest sentit, també, es pot esmentar la Sentència de l'Audiència Provincial de Tarragona, secció quarta, 236/2017, de 15 de juny, la qual, en relació amb una conversa entre un policia i una persona que prèviament havia estat detinguda pel primer i al qual aquest li deia reiteradament que mentia, afirma que *"creemos que en el presente caso y, con los medios de prueba practicados, se traspasó una línea roja por parte del acusado que nunca debió flanquearse... Pero, insistimos, en búsqueda del delito y sus responsables no vale todo. Los derechos fundamentales son el límite..."*.

2- Un delictes d'usurpació d'atribucions de l'article 508.1 del Codi penal, que castiga, amb penes de presó de 6 mesos a un any, multa de tres a vuit mesos i suspensió d'ocupació o càrrec públic d'un a tres anys, a *"l'autoritat o funcionari públic que s'arrogui atribucions judicials"*.

En aquest sentit, cal recordar que, d'acord amb l'article 126 de la Constitució, *"la policia judicial depèn dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal en les seves*

funcions d'indagació del delictes i de descobriment i assegurament del delinqüent, en els termes que la llei estableixi". Afegeix l'article 550 de la Llei orgànica del Poder Judicial que "*En les funcions d'investigació penal, la policia judicial actua sota la direcció dels jutjats i tribunals i del ministeri fiscal*", i l'article 283 de la Llei d'enjudiciament criminal, que els membres de la policia judicial "*són auxiliars dels jutges i els tribunals competents en matèria penal i del Ministeri Fiscal, i queden obligats a seguir les instruccions que rebin d'aquelles autoritats als efectes de la investigació dels delictes i la persecució dels delinqüents*". Així mateix, l'article 31.1 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, estableix que "*En el compliment de les seves funcions, els funcionaris adscrits a unitats de policia judicial depenen... funcionalment dels jutges, tribunals o Ministeri Fiscal que estiguin coneixent de l'assumpte objecte de la seva investigació*". En termes similars es pronuncia, també, l'article 10 del Reial decret 769/1987, de 19 de juny, sobre regulació de la Policia Judicial.

Més concretament, l'article 286 de la mateixa Llei d'enjudiciament criminal disposa que "*quan el jutge d'instrucció o el municipal es presentin a formar el sumari, han de cessar les diligències de prevenció que estigui practicant qualsevol autoritat o agent de policia; aquests les han de lliurar a l'acte al jutge esmentat, així com els efectes relatius al delictes que s'hagin recollit...*", afegint l'article 295 que "*en cap cas els funcionaris de policia judicial poden deixar transcórrer més de vint-i-quatre hores sense donar coneixement a l'autoritat judicial o al Ministeri Fiscal de les diligències que hagin practicat, excepte en els casos de força major i en el que preveu l'apartat 2 de l'article 284 (que no concorren en aquest supòsit, ja que ni es tracta d'un cas de força major ni d'il·lícits sense autor conegut, atès que ja s'ha comunicat a diversos declarants la seva condició d'investigats i a més en la causa judicial hi ha també diversos investigats), precisant que els qui infringeixin aquesta disposició han de ser corregits disciplinàriament "si l'omissió no mereix la qualificació de delictes"*".

Precisa també l'article 34.2 de l'esmentada Llei orgànica 2/1986 que *"en les diligències o actuacions que duguin a terme, per encàrrec i sota la supervisió dels jutges, tribunals o fiscals competents del Penal, els funcionaris integrants de les unitats de policia judicial tindran el caràcter de comissionats d'aquests jutges, tribunals i fiscals, i poden requerir l'auxili necessari de les autoritats i, si escau, dels particulars"*, i l'article 14 del Reial decret 769/1987 afegeix que les diligències i actuacions realitzades per les unitats de la Policia Judicial tenen el valor reconegut en les lleis i gaudeixen de l'especial consideració derivada de l'adscripció i del caràcter de comissionats dels Jutges i Tribunals. També l'article 11 de l'esmentat Reial decret disposa que els funcionaris policials comissionats per l'autoritat judicial per a la pràctica d'alguna concreta investigació s'atendran en el desenvolupament d'aquesta a les ordres i directrius que haguessin rebut.

En aquest cas, i com ja s'ha exposat, els declarants foren citats *"respecto a la investigación ordenada por el Juzgado de Instrucción núm. 13 de Barcelona, dentro del procedimiento Diligencias Previas n. 118/2017, declaradas SECRETAS"*, i en la diligència que documenta la informació als declarants de la seva condició d'investigat es fa expressa referència a *"los derechos que le asisten en calidad de investigado por los presuntos delitos de REVELACIÓN DE SECRETOS, MALVERSACIÓN DE CAUDALES PÚBLICOS, DESOBEDIENCIA, PREVARICACIÓN y SEDICIÓN, hechos de los que conoce el Juzgado de Instrucción nº 13 de Barcelona en las Diligencias Previas 118/2017 declaradas secretas"*.

No obstant això, en la nota de premsa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 27 de juliol de 2017, ja esmentada, es precisa que: *"En relació a les informacions publicades que fan referència a la causa que s'instrueix al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona us informem del següent:*

1.- *En la causa que s'instrueix al jutjat nº 13 només consten com a investigades 3 persones: Santiago Vidal, Carles Viver Pi -Sunyer i Josep Lluís Salvadó. Les persones contra les que es dirigia la querella que va donar inici a aquestes diligències.*

2.- *Les diligències que s'estan fent aquests dies a la caserna de la Guàrdia Civil són diligències de policia judicial i **no han estat sol·licitades pel magistrat d'instrucció 13 de Barcelona.***

3.- *La causa, que està secreta des del seu inici, segueix secreta en prorrogar-se aquest per un termini d'1 mes més".*

En conseqüència, els agents actuants haurien exercit competències pròpies de l'autoritat judicial i al marge i amb desconeixement d'aquesta, auto-atribuint-se davant dels declarants la condició de comissionats del titular del Jutjat d'Instrucció 13 de Barcelona, quan no estaven actuant a sol·licitud d'aquest. En aquest sentit, el delictes de l'article 508.1 del Codi penal exigeix una actuació de funcionari que aquest no es troba facultat per a realitzar perquè correspon a la competència de l'autoritat judicial (Sentència del Tribunal Suprem d'1 d'octubre de 1993), com seria el present cas.

Cal recordar que aquest delictes és susceptible de concurs ideal amb el de coaccions (AP de Cantàbria, 28 de maig de 2004) i es trobaria en relació d'especialitat amb els delictes de prevaricació administrativa de l'article 404 del Codi penal (atès que es tractaria d'una modalitat específica de prevaricació). En el cas, doncs, que no es considerés aplicable l'esmentat article 508.1, resultaria d'aplicació als fets exposats l'article 404 del Codi penal, atès que l'actuació dels agents en citar, prendre declaració i declarant investigats els declarants constituïria una resolució arbitrària (amb una manifesta falta de competència per part dels agents) i dictada amb coneixement de la seva manifesta injustícia. També podria resultar d'aplicació, en

defecte de l'article 508.1, l'article 402 del Codi, segons el qual *"El qui exerceixi il·legítimament actes propis d'una autoritat o funcionari públic i s'atribueixi caràcter oficial ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a tres anys"*.

3- Un delicte de falsedat en document oficial de l'article 390.1 del Codi penal, segons el qual *"S'ha de castigar amb les penes de presó de tres a sis anys, multa de sis a vint-i-quatre mesos i inhabilitació especial per un termini de dos a sis anys, l'autoritat o el funcionari públic que, en l'exercici de les seves funcions, cometi falsedat:*

1r. Alterant un document en algun dels seus elements o requisits de caràcter essencial (...)

4t. Faltant a la veritat en la narració dels fets."

En aquest sentit, cal recordar que en l'acta de lectura de drets es fan constar les Diligències Prèvies 118/2017, tramitades pel Jutjat d'Instrucció 13 de Barcelona, de les quals no deriven les declaracions prestades, i s'afirma que aquestes Diligències es segueixen per uns delictes i per uns fets que tampoc són objecte d'aquestes Diligències.

4.- Un delicte de violació de secrets de l'article 417.1 del Codi penal, segons el qual *"L'autoritat o funcionari públic que reveli secrets o informacions que conegui per raó del seu ofici o càrrec i que no hagin de ser divulgats, incorre en la pena de multa de dotze a divuit mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un temps d'un a tres anys"*, precisant que si d'aquesta revelació *"en resulta un dany greu per a la causa pública o per a un tercer, la pena ha de ser de presó d'un a tres anys, i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini de tres a cinc anys"*.

En aquest cas, com malauradament en tants d'altres que presenten una certa rellevància o interès mediàtic, els declarants s'han trobat amb uns concrets mitjans de comunicació tant a l'entrada com a la sortida de les dependències policials, mitjans que ja tenien un previ coneixement de la seva citació i del motiu pel qual havien de declarar, i que fins i tot han tingut coneixement que alguns d'aquests declarants havien estat declarats investigats. Això suposa que aquests mitjans van rebre informació d'algú que coneixia la pràctica i resultat d'aquestes diligències, exposant als declarants a una greu i totalment immerescuda situació d'autèntic linxament mediàtic.

D'acord amb l'article 15 del Reial decret 769/1987, de 19 de juny, els funcionaris de les unitats orgàniques de la Policia Judicial han de guardar reserva estricta sobre l'evolució i el resultat de les concretes investigacions que els haguessin estat encomanades, així com tota la informació que, a través d'elles, obtinguin, afegint que la infracció d'aquest deure serà corregit disciplinàriament, sense perjudici d'altres responsabilitats que aquesta infracció pugui donar lloc. Així mateix, l'article 301 de la Llei d'enjudiciament criminal estableix que les diligències del sumari són reservades i no tenen caràcter públic fins que s'obri el judici oral, i que el funcionari que en reveli indegudament el contingut incorre en la responsabilitat que el Codi penal assenyala en el seu lloc respectiu.

A més, en aquest cas, cal recordar que les Diligències Prèvies 118/2017 han estat declarades secretes, fet aquest que encara agreuja més la comissió d'aquests fets.

5.- Un delicte comès per funcionaris contra els drets individuals de l'article 542 del Codi penal, segons el qual *"incorre en la pena d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un temps d'un a quatre anys l'autoritat o el funcionari públic que, sabent-ho, impedeixi a una persona l'exercici d'altres drets cívics reconeguts per la Constitució i les lleis"*.

D'acord amb la jurisprudència, aquest és un delictes de resultat i mitjans indeterminats, incloent "*coacciones, amenazas, engaño o simple negativa*" (Sentència del Tribunal Suprem 1953/2001, de 23 d'octubre, o 460/2001, de 23 de març).

En aquest sentit, cal recordar que la Constitució garanteix, en el seu article 24 i com a dret fonamental, el dret de defensa, i que la possibilitat d'exercici d'aquest dret, com resulta de l'article 118 de la Llei d'enjudiciament criminal, no pot veure's retardada mitjançant la maliciosa citació com a testimoni de qui hauria hagut de ser citat com a investigat i que, per tant, hauria hagut de declarar assistit d'advocat i amb tots els drets que deriven d'aquesta condició (a no declarar, a no confessar-se culpable, a la presumpció d'innocència, etc). En aquest sentit, i segons l'article 767 de la Llei d'enjudiciament criminal, l'assistència lletrada és necessària des de la detenció o des que de les actuacions resulti la imputació d'un delictes contra una persona determinada, afegint que la policia judicial, el Ministeri Fiscal o l'autoritat judicial ha de reclamar immediatament al col·legi d'advocats la designació d'un advocat d'ofici, si no l'ha nomenat ja l'interessat. (entre altres Sentència del tribunal Constitucional 100/1985, de 3 d'octubre)

El fet de retardar subreptíciament l'atorgament de la condició d'investigat, impedit així el ple exercici del dret de defensa des d'un primer moment, suposaria la comissió d'un delictes de l'article 542 del Codi penal.

ALTRESSÍ MANIFESTO: que, a efectes de notificacions, assenyalo el domicili del procurador dels tribunals Sr. Jesús Sanz López, amb domicili a Via Laietana, 44, ppal bis 3a., de Barcelona (CP 08003).

Per tot això,

SOL·LICITO al Jutjat:

Que tingui per presentada aquesta denúncia, amb la documentació adjunta (documents 1 a 6), i que acordi la pràctica de les diligències que consideri procedents per tal d'esclarir adequadament els fets en el procediment que eventualment es pugui derivar d'aquesta denúncia.

Barcelona, 28 de juliol de 2017

L'advocat de la Generalitat